

Yoksun bugünlerde?

Varlık yazıyı mı icap ettiriyor?

Yazmayınca ontolojik sıkıntılara düşüyorsun sanırım.

Fazla yazdığım da epistemolojik sıkıntılar başgösteriyor. Kendini bilmek ve bulmak arasındaki nehirde kayboluyorum.

Nehri bir salla geçebilirsin. Neydi, Siddharta mıydı? Hesse'nin kitabı.

Salcıya güzel sözler söylemek lazım, bilmekten bulmaya ve bulmaktan bilmeye geçerken her defasında orijinal iltifatlar bekliyor. Her gün ayrı sözlerle şükret, belki affeder.

Yapılacak işler listelerinin pek faydalı olmadığını söylüyorlar.

Dikkatli davranmazsan öyle. Çünkü hayatta *kendi kendine büyüyen* şeylerden biri yapılacaklar listesidir.

Arada bir budamak mı lazım?

Evet. İnsan bir deftere veya bilgisayara yazınca yapacağını sanıyor. Yapılacak işler listesinin amacı işleri yapmak değil, kafandan atmak. Aynı anda üç iş yapmak yerine bir iş yapıp, aklına gelenleri veya söylenenleri bir deftere yazmak.

Sonra bu üç işi de yapmak gerekiyor ama?

İşte insanı sıkıntıya sokan kısmı bu. Aklına gelen veya yapman gereken her şeyi yapacak zamanın yok. Bu listeler bunu söylemiyor.

Bazı programlarda hangi işin ne kadar süreceğini falan da yazabiliyorsun.

Evet. O programlarında arızası, tüm gününü iş yapmak yerine yapılacaklar listeni düzenlemekle uğraştırmak. İnsan o gün en önemli işinin ne olduğunu bilmeli ve takvim de kullanmalı.

/Tercih paradoksu/ adında bir durum var malum. İnsanlara yediden fazla tercih sunduğunda mutsuz oluyorlar.

Evet biliyorum. Yapılacak işler listesinde yetmiş kalem iş varsa, bunlardan birini yapacak ve 69'unu yapmayacaksın. Yaptığın bir iş için 1 *mutluluk* kazanıyorsan, yapmadıkların için 69 *mutsuzluk* kazanacaksın ve net bir zarardasın.

/Tercih çelişkisi/ bundan mı kaynaklanıyor?

Belki. İnsanlara otuz çeşit yemek sunduğunda, bunlardan üçünü yiyebilir ve yirmiyedisini yiyemezler. Yedikleri için üç *mutluluk*, yemedikleri için yirmiyedi *mutsuzluk*.

Ancak bir tercihin getirdiđi mutluluk daha fazla olabilir.

İşte öncelikler lazım. İnsanın yapılacaklar listesinde aynı derecede *sevdiği* veya *sevmediği*, aynı derecede *önemli* veya *önemsiz* işler olduğuunda mutsuz oluyor. Bunlardan bazılarının diğerlerinden daha kıymetli ve önemli olması lazım. Yapılacak işler listesi bu bilgiyi vermiyor.

Evet. Bir de kolay işlere meylediyor insan. Yani iki dakikalık iş de, iki saatlik iş de aynı listenin aynı görünümlü iki elemanıysa, iki dakikalık işi yapıp mutlu olmak, iki saatlik işe uğraşmaktan daha kolay geliyor.

Bu da listelemenin başka bir arızası.

Bu arızaların çaresi nedir?

İki saatlik işi de parçalara ayırmak olabilir, yukarıda söylediğin için. O zaman daha *yapılabilir* hale gelir. *Falanca raporu oku* demek yerine, *fanca raporun önsözünü oku, içindekileri oku* vs. diye kısa sürecek işler haline getirilebilir.

Planlama uzun sürmez mi?

Yapılacaklar listesindeki her kalemi 20-30 dakika sürecek hale getirebilirsen, bunlardan edindiğin mutluluk da işin büyüklüğüne göre artar.

Bazılarında bilemiyorum ama başta ne yapacağımı. Çođu işin ne kadar süreceğini bilmiyoruz.

Sanırım yapılmayı hakeden işler de bunlar. Baştan bilmiyorsan kendin sınır koyabilirsin. *Yarım saat fanca iş üzerinde çalış* gibi. Gerçi bunun da *zamanı mümkün olduğuunca verimsiz kullanma* gibi bir yan etkisi var.

Bilmesem de bölebileceğim işler oluyor gerçi. Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Bilmiyorsam da, *ne yapacağımı öğrenmek* bir iş sayılabilir.

Evet. Kullandığım sistemi bir ara yazmam lazım. Belki isteyenlere de faydası olur.